

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE TREBALL I IMMIGRACIÓ

10784 *Reial decret 772/2011, de 3 de juny, pel qual es modifica el Reglament general sobre procediments per a la imposició de sancions per infraccions d'ordre social i per als expedients liquidadors de quotes de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 928/1998, de 14 de maig.*

La disposició final tercera de la Llei 26/2009, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 2010, va modificar l'article 31 del text refós de la Llei general de Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la finalitat de traslladar a la Tresoreria General de la Seguretat Social la competència per elevar a definitives les actes de liquidació esteses per la Inspecció de Treball i Seguretat Social, així com la competència per resoldre sobre les actes d'infracció coordinades amb actes de liquidació pels mateixos fets. Igualment, la disposició final dotzena de la dita Llei va modificar l'article 48 del text refós de la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, i va traslladar a l'entitat gestora competent en funció de la naturalesa de les prestacions la competència per a la imposició de sancions per infraccions molt greus dels sol·licitants o beneficiaris de prestacions en matèria de Seguretat Social.

En els dos casos, la competència per resoldre sobre les actes d'infracció i de liquidació de la Inspecció de Treball i Seguretat Social corresponia fins a l'1 de gener de 2010 a la mateixa Inspecció. D'aquesta manera, amb aquesta modificació s'inicia una nova atribució i distribució de competències sancionadores en l'àmbit estatal, distribució plenament respectuosa amb els principis del procediment sancionador, de manera que la Inspecció de Treball i Seguretat Social concentra més la seva activitat en la vigilància del compliment de la normativa d'ordre social i deriva la resolució dels seus expedients en els òrgans competents per raó de la matèria.

Al mateix temps, amb aquestes modificacions es pretén garantir que la competència sancionadora en l'àmbit estatal l'exerceixin autoritats de la mateixa Administració General de l'Estat i dels organismes públics que hi estan vinculats o en depenen; en efecte, una vegada produït l'1 de març de 2010 el traspàs a la Generalitat de Catalunya de funcions i serveis en matèria de funció pública inspectora, el sistema d'inspecció integra funcionaris estatals i autonòmics. Ara bé, mentre que l'activitat inspectora la poden exercir indistintament funcionaris d'una administració o de l'altra, la competència sancionadora és funció reservada en exclusiva a l'Administració competent per raó de la matèria. Per això, és necessari garantir que la instrucció i la resolució dels expedients sancionadors i liquidadors de quotes de Seguretat Social les portin a terme autoritats estatals.

En línia amb això, les modificacions que realitza el Reial decret 928/1998, de 14 de maig, pel qual s'aprova el Reglament general sobre procediments per a la imposició de sancions per infraccions d'ordre social i per als expedients liquidadors de quotes de la Seguretat Social, complementen i desenvolupen les reformes introduïdes per la Llei 26/2009, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 2010:

a) Complementen, perquè traslladen als òrgans competents de l'Administració General de l'Estat i dels organismes públics que hi estan vinculats o en depenen, la competència per sancionar en els casos en què encara la competència resolutòria roman en la Inspecció de Treball i Seguretat Social, en virtut del que preveu la disposició adicional única del Reial decret 928/1998, de 14 de maig.

Aquest trasllat es materialitza en la nova redacció de l'article 4 del Reglament general, que estableix l'autoritat estatal competent per raó de la matèria, en funció del tipus d'infracció de què es tracti. Com a excepció al que s'ha esmentat, es preveu una competència resolutòria dels caps d'inspecció provincial, en els casos residuals de competències no transferides a les comunitats autònomes i en els supòsits d'actes d'infracció per obstrucció, en què es considera que la Inspecció de Treball i Seguretat Social és l'autoritat estatal competent per raó de la matèria, atès que el que es qüestiona i defensa en aquests casos és el mateix sistema d'inspecció.

b) Desenvolupa, perquè adapta el procediment sancionador i liquidador als canvis normatius realitzats: determina l'òrgan instructor, aclareix el procediment a seguir respecte de les infraccions molt greus a treballadors, etc.

En aquest sentit, s'introdueixen variacions respecte de la tramitació i resolució del procediment administratiu sancionador per infraccions en l'ordre social, i es diferencia entre els expedients sancionadors en què la competència per emetre'n resolució s'atribueix a les comunitats autònomes d'aquells en què la competència resolutòria correspon a l'Administració General de l'Estat i als organismes públics que hi estan vinculats o en depenen.

Es modifica la redacció de l'article 16, de manera que l'acumulació d'infraccions respecta no només l'ordre de distribució de competències entre l'Administració General de l'Estat i comunitats autònomes sinó que també respecta l'ordre de distribució de competències entre els mateixos òrgans de l'Administració General de l'Estat, per tal de salvar les dificultats que suposaria que, atenent el que preveu l'article 4.5 d'aquest Reglament, correspongui la competència per sancionar determinades infraccions a òrgans no competents per raó de la matèria.

Així, la nova redacció de l'article 18 del Reglament estableix que correspon a les comunitats autònomes determinar quin és l'òrgan instructor dels seus procediments sancionadors, i s'ajusta la redacció d'aquest article a la sentència del Tribunal Constitucional 51/2006, de 16 de febrer de 2006, que va declarar la inconstitucionalitat de l'article 18.3 del Reglament en la mesura que convertia en instructor dels expedients sancionadors l'inspector actuant, i contrariava la competència de les comunitats autònomes per determinar l'òrgan instructor dels seus procediments sancionadors.

D'altra banda, amb la introducció d'un nou article 18 bis es regula de manera específica la tramitació i instrucció dels expedients sancionadors en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat i dels organismes públics que hi estan vinculats o en depenen, en què la instrucció del procediment sancionador s'atribueix a la Inspecció de Treball i Seguretat Social, la qual rep les al·legacions i efectua la proposta de resolució, que remet a l'òrgan competent per emetre'n resolució.

Juntament amb el complement i desenvolupament de les modificacions introduïdes en el text refós de la Llei general de Seguretat Social i en el text refós de la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social, el Reial decret inclou nombroses modificacions que persegueixen adequar la redacció del Reglament en els aspectes en què ha quedat desactualitzat per l'aprovació d'altres normes jurídiques, així com aclarir algunes qüestions que han suscitat dubtes en l'aplicació per part dels seus destinataris. En aquest sentit, s'aclareix el termini a partir del qual es reprèn el termini de caducitat del procediment sancionador en els casos en què es trasllada el tant de culpa al ministeri fiscal; es millora la redacció de la figura de la reincidència, i es reflecteix millor la dicció que recull l'article 41 del text refós de la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social; i s'incorpora en els articles 20.3 i 33.2 el contingut del que preveu la disposició addicional única del Reial decret 1125/2001, de 19 d'octubre, respecte del termini màxim per resoldre sobre els expedients.

El Reial decret s'estructura en un article únic, dividit en vint-i-un apartats, que modifiquen vint-i-un articles del Reglament general sobre procediments per a la imposició de sancions per infraccions d'ordre social i per als expedients liquidadors de quotes de la Seguretat Social. L'article únic es completa amb dues disposicions addicionals, dues de transitòries, una de derogatòria i cinc de finals.

En l'elaboració d'aquest Reial decret han estat consultades les comunitats autònomes, així com les organitzacions empresarials i sindicals més representatives.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Treball i Immigració, amb l'aprovació prèvia de la vicepresidenta primera del Govern i ministra de la Presidència, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 3 de juny de 2011,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reglament general sobre procediments per a la imposició de sancions per infraccions d'ordre social i per als expedients liquidadors de quotes de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 928/1998, de 14 de maig.*

El Reglament general sobre procediments per a la imposició de sancions per infraccions d'ordre social i per als expedients liquidadors de quotes de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 928/1998, de 14 de maig, queda modificat de la manera següent:

U. Els apartats 1, 3 i 6 de l'article 4 queden redactats de la manera següent:

«1. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat i dels organismes públics que hi estan vinculats o en depenen, les infraccions són sancionades pels òrgans als quals normativament s'hagi atribuït la competència sancionadora. El procediment sancionador s'inicia a proposta de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, o bé, quan es tracti d'infraccions lleus i greus de sol·licitants o beneficiaris de prestacions, com a resultat de les dades o antecedents que figuren en l'entitat o òrgan gestor de la prestació.

En l'àmbit provincial, la competència per sancionar correspon als òrgans següents:

a) En el cas de les infraccions en matèria de Seguretat Social que regula la secció primera del capítol III del text refós de la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, les actes de les quals no concorrin amb actes de liquidació, la imposició de sanció correspon a:

1r. La direcció provincial de la Tresoreria General de la Seguretat Social en el cas de les infraccions lleus que assenyalen els apartats 1, 2, 3, 4 i 5 de l'article 21, les greus que preveuen els apartats 1, 2, 3, 5, 7, 10 de l'article 22 en el supòsit de reduccions de quotes de la Seguretat Social, i les molt greus que preveuen les lletres b), d), f) de l'article 23.1.

2n. La direcció provincial de l'Institut Nacional de la Seguretat Social o, si s'escau, de l'Institut Social de la Marina en els supòsits qualificats d'infracció lleu en l'apartat 4 i 6 de l'article 21, d'infracció greu en els apartats 4, 6, 8 i 9 de l'article 22, i d'infracció molt greu en les lletres a), c), e), g) de l'article 23.1.

Correspon la imposició de sanció a la direcció provincial del Servei Públic d'Ocupació Estatal o, si s'escau, de l'Institut Social de la Marina, quan la sanció afecti prestacions per desocupació, en els supòsits que preveuen l'apartat 4 de l'article 21, els apartats 4, 6, 8 i 9 de l'article 22 i les lletres a) c) e) i g) de l'article 23.1.

3r. La direcció provincial del Servei Públic d'Ocupació Estatal, en el supòsit previst com a infracció greu en l'article 22.10, quan es tracti de bonificacions, i com a infracció molt greu en la lletra h) de l'article 23.1.

b) Quan es practiquin actes d'infracció i actes de liquidació de quotes pels mateixos fets, l'òrgan competent per sancionar ha de ser la direcció provincial de la Tresoreria General de la Seguretat Social, de conformitat amb el que preveu l'article 31 del text refós de la Llei general de Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

c) En els casos en què normativament no s'hagi atribuït la competència per emetre resolució a altres òrgans, la imposició de sancions en l'ordre social en l'àmbit

de l'Administració General de l'Estat correspon als caps de les inspeccions provincials que en depenen orgànicament.»

«3. És administració competent per resoldre sobre l'expedient sancionador iniciat per una acta d'infracció per obstrucció la que ho sigui per raó de la matèria objecte de l'actuació concreta de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, en el marc de distribució de competències entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes.

Quan la matèria sigui competència de l'Administració General de l'Estat, si per raó de la seva quantia correspon emetre resolució a l'autoritat competent a escala provincial, l'ha d'assumir el cap de la Inspecció de Treball i Seguretat Social adscrit a l'Administració esmentada. Si la competència per resoldre sobre una acta d'infracció per obstrucció correspon, per raó de la quantia, a una direcció general, l'ha d'assumir la Direcció General de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, a la qual també correspon resoldre sobre els recursos d'alçada presentats respecte de les resolucions dictades pels caps d'inspecció provincial en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat.»

«6. L'autoritat central de la Inspecció de Treball i Seguretat Social es pot dirigir a l'òrgan que en les seves resolucions es desviï reiteradament dels criteris interpretatius tècnics a què es refereixen els articles 18.3.7 i 18.3.12 de la Llei 42/1997, de 14 de novembre, ordenadora de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, i posar-li de manifest el que sigui procedent.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 5 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan el funcionari actuant consideri que els fets que han donat lloc a l'inici del procediment administratiu sancionador puguin ser constitutius d'il·lícit penal, ha de remetre al cap de la Inspecció de Treball i Seguretat Social un informe amb expressió dels fets i les circumstàncies i dels subjectes que puguin resultar afectats.

Si el cap de la Inspecció de Treball i Seguretat Social considera que es dona il·lícit penal, ho ha de comunicar a l'òrgan competent per emetre resolució, el qual ha d'acordar, si s'escau, la remissió de l'expedient al ministeri fiscal i s'ha d'abstenir de seguir el procediment administratiu sancionador a què es refereix el capítol III pels mateixos fets, fins que el ministeri fiscal, si s'escau, resolgui no interposar acció o li sigui notificada la fermesa de la sentència o interlocutòria de sobreseïment que dicti l'autoritat judicial.

Amb la remissió de l'expedient administratiu sancionador, s'ha de sol·licitar de l'autoritat judicial la notificació de la resolució que posi fi al procediment, que s'ha d'efectuar en els termes que preveu l'article 270 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

També s'ha de suspendre el procediment administratiu quan, si no hi ha aquesta comunicació, es tingui coneixement de l'existència d'actuacions penals pels mateixos fets i fonament en relació amb el mateix presumpte responsable.»

Tres. L'article 7 queda redactat de la manera següent:

«Article 7. *Prescripció i cosa resolta.*

1. Les infraccions en l'ordre social prescriuen al cap tres anys comptats des de la data de la infracció, excepte en matèria de Seguretat Social, en què el termini de prescripció és de quatre anys, i en matèria de prevenció de riscos laborals, en què prescriuen al cap d'un any les infraccions lleus, al cap de tres anys les greus i al cap de cinc anys les molt greus, d'acord amb la seva legislació específica.

2. Els terminis de prescripció per a la imposició de sancions en l'ordre social s'interrompen per qualsevol de les causes admeses en dret, per acta d'infracció degudament notificada, requeriment o ordre de paralització de la Inspecció de Treball i Seguretat Social. En els deutes per quotes a la Seguretat Social cal atènyer-se

al que disposa l'article 21 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social. La prescripció també s'interromp per la iniciació del procediment d'ofici que assenyala l'article 6 del present Reglament i, en tot cas, per l'inici d'una actuació administrativa amb coneixement formal del subjecte passiu conduent a la comprovació de la infracció o del deute, per qualsevol actuació del subjecte responsable que impliqui reconeixement dels fets constitutius de la infracció o del deute, o per la interposició d'una reclamació o recurs de qualsevol classe per part dels afectats o els seus representants.

La comunicació en què es trasllada el tant de culpa a l'òrgan judicial competent o al ministeri fiscal, quan les infraccions puguin ser constitutives de delictes, ha d'interrompre la prescripció fins que es notifiqui a l'Administració competent la fermesa de la resolució judicial que es dicti, o fins que el ministeri fiscal comuniqui la seva decisió de no exercitar l'acció penal.

3. Les sancions imposades prescriuen al cap de cinc anys, a comptar de l'endemà del dia en què adquireixi fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció.

4. No es poden sancionar els mateixos fets que hagin estat objecte d'una resolució administrativa sancionadora anterior, quan es doni identitat de subjecte, de fets i de fonaments, llevat que així ho disposi expressament la dita resolució i l'infractor persisteixi de manera continuada en els fets sancionats.

5. La caducitat declarada d'un expedient administratiu sancionador o liquidador no ha d'impedir la iniciació d'un altre de nou amb identitat de subjecte, fets i fonaments, quan la infracció denunciada o el deute imputat no hagin prescrit, es duguin a terme actuacions inspectores noves i es realitzi una nova acta d'infracció o de liquidació.»

Quatre. L'apartat 1 de l'article 10 queda redactat de la manera següent:

«1. Les entitats gestores i col·laboradores i els serveis comuns de la Seguretat Social i el Servei Públic d'Ocupació Estatal han de prestar la seva col·laboració a la Inspecció de Treball i Seguretat Social de la manera que disposen els articles 9.2 de la Llei 42/1997, de 14 de novembre, ordenadora de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, i 79 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social. Amb aquesta finalitat, han de cedir o facilitar a la Inspecció, quan se'ls sol·liciti per la via orgànica que assenyali la seva autoritat central, la informació, els antecedents i les dades amb rellevància per al bon fi de l'acció inspectora, fins i tot els de caràcter personal objecte de tractament automatitzat sense necessitat de consentiment de l'interessat.

De la mateixa manera, les entitats gestores i serveis comuns i el Servei Públic d'Ocupació Estatal poden sol·licitar l'actuació inspectora i encomanar a la Inspecció les comprovacions que siguin necessàries per a la seva gestió quan corresponguin a l'àmbit de l'acció inspectora. Es poden establir programes de coordinació i s'ha d'intensificar la connexió mútua.»

Cinc. L'apartat 1 i l'apartat 5 de l'article 14 queden redactats de la manera següent:

«1. Les actes d'infracció de la Inspecció de Treball i Seguretat Social han de reflectir:

a) Nom i cognoms o raó social, domicili, activitat, document nacional d'identitat, número d'identificació fiscal, codi de compte de cotització a la Seguretat Social i, si s'escau, número de Seguretat Social d'autònoms, del presumpte subjecte infractor. Si es comprova que hi ha un responsable subsidiari o solidari, s'ha de fer constar aquesta circumstància, fonamentació fàctica i jurídica de la seva presumpta responsabilitat i les mateixes dades exigides per al subjecte responsable directe.

b) Els fets comprovats pel funcionari actuant, amb expressió dels rellevants als efectes de la tipificació de la infracció, els mitjans utilitzats per a la comprovació dels fets que fonamenten l'acta, i els criteris en què es fonamenta la graduació de la proposta de sanció; així mateix, han de consignar si l'actuació ha estat mitjançant visita, compareixença o per expedient administratiu.

c) La infracció o infraccions presumptament comeses, amb expressió del precepte o preceptes vulnerats, i la seva qualificació.

d) Nombre de treballadors de l'empresa i nombre de treballadors afectats per la infracció, quan el requisit serveixi per graduar la sanció o, si s'escau, qualificar la infracció.

e) La proposta de sanció, la seva graduació i quantificació, que és el total de les sancions proposades si es denuncia més d'una infracció. S'ha d'incloure expressament la proposta de les sancions accessòries que escaiguin com a vinculades a la sanció principal.

f) Òrgan competent per emetre resolució i òrgan competent per realitzar els actes d'instrucció i ordenació de l'expedient sancionador i termini per a la interposició de les al·legacions davant d'aquest òrgan.

g) Indicació del funcionari que estén l'acta d'infracció i la signatura del funcionari i, si s'escau, visat de l'inspector de Treball i Seguretat Social amb la signatura i indicació de qui l'efectuï.

h) Data de l'acta d'infracció.»

«5. L'aplicació de la reincidència exigeix que s'assenyali aquesta circumstància i la seva causa, i que es tracti d'infraccions del mateix tipus i qualificació, que la resolució sancionadora de la primera infracció hagi adquirit fermesa en via administrativa, i que entre la data de notificació de la resolució sancionadora esmentada i la comprovació de la segona infracció no hagin transcorregut més de 365 dies. Si s'aprecia reincidència, la quantia de les sancions es pot incrementar de la manera que estableix la legislació vigent.»

Sis. L'article 16 queda redactat de la manera següent:

«En cas que en la mateixa actuació inspectora es considerin diverses presumptes infraccions, s'han d'acumular en una sola acta les corresponents a una mateixa matèria, entenent per tals les infraccions en matèria de relació laboral, de prevenció de riscos laborals, en matèria de Seguretat Social, en matèria d'ocupació, en matèria d'emigració, de moviments migratoris i de treball d'estrangers i les motivades per obstrucció. No és procedent l'acumulació en els casos de tramitació simultània d'actes d'infracció i liquidació pels mateixos fets, quan concorrin supòsits de responsabilitat solidària o subsidiària, o en les infraccions relacionades causalment amb un accident de treball o malaltia professional. En tot cas, l'acumulació d'infraccions ha de respectar la distribució de competències entre els òrgans de l'Administració General de l'Estat i entre l'Administració General de l'Estat i de la comunitat autònoma respectiva.»

Set. L'article 17 queda redactat de la manera següent:

«Article 17. *Notificació de les actes d'infracció i al·legacions.*

1. Les actes d'infracció s'han de notificar al presumpte subjecte o subjectes responsables en el termini de deu dies hàbils comptats a partir de la finalització de l'actuació inspectora, entenent-se per aquesta la de la data de l'acta, amb l'advertiment que poden formular un escrit d'al·legacions en el termini de quinze dies hàbils comptats des de l'endemà de la notificació, i hi han d'adjuntar la prova que considerin pertinent, davant l'òrgan instructor de l'expedient, i que, en cas de no efectuar al·legacions, l'acta d'infracció es pot considerar proposta de resolució, amb els efectes que preveuen els articles 18 i 18 bis.

2. Quan l'acta d'infracció afecti sol·licitants i beneficiaris de prestacions, s'ha de comunicar, de manera simultània, a l'òrgan o entitat gestora corresponent, als efectes de l'adopció de la suspensió cautelar que preveu la normativa aplicable.

3. Les actes d'infracció i les de liquidació pels mateixos fets s'han de notificar al presumpte subjecte o subjectes responsables simultàniament, i poden ser

objecte d'al·legacions conforme al procediment establert per a les actes de liquidació, de conformitat amb el que preveu l'article 34 d'aquest Reglament.

4. El subjecte o subjectes responsables que formulin al·legacions davant l'acta tenen dret a la vista dels documents que figuren en l'expedient, sense més excepcions que les necessàries per assegurar la confidencialitat de l'origen de qualsevol queixa, de conformitat amb l'article 15.c del Conveni número 81 de l'Organització Internacional del Treball i l'article 12.1 de la Llei 42/1997, de 14 de novembre.»

Vuit. L'article 18 queda redactat de la manera següent:

«Article 18. *Tramitació i instrucció de l'expedient sancionador en l'àmbit de competències de les comunitats autònomes.*

1. La determinació dels òrgans competents per realitzar els actes d'instrucció i ordenació de la tramitació dels expedients sancionadors que són competència de les comunitats autònomes correspon a aquestes. L'òrgan instructor de l'expedient ha de remetre la proposta de resolució, juntament amb l'expedient administratiu sancionador, a l'òrgan competent per emetre resolució amb una antelació mínima de quinze dies al del venciment del termini per dictar resolució, que estableix l'article 20.3 d'aquest Reglament.

2. Si no es formalitza un escrit d'al·legacions, ha de continuar la tramitació del procediment fins que es dicti la proposta de resolució que correspongui.

3. Si es formulen al·legacions dins del termini contra l'acta d'infracció, l'òrgan instructor pot sol·licitar un informe d'ampliació, que s'ha d'emetre en quinze dies, de l'inspector o subinspector que va practicar l'acta. Aquest informe és preceptiu si en les al·legacions s'invoquen fets o circumstàncies diferents dels consignats en l'acta, insuficiència del relat fàctic de l'acta, o indefensió per qualsevol causa.

Rebudes les al·legacions, o transcorregut el termini assenyalat per efectuar-les, l'instructor pot acordar l'obertura del període de prova, de conformitat amb el que preveu l'article 17 del Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora, aprovat pel Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost.

Aquest informe ha de valorar expressament les proves aportades o que s'hagin practicat, i les al·legacions produïdes. Si l'expedient deriva d'una acta visada per un inspector, l'informe del subinspector que la va practicar ha de ser objecte de conformitat per part de l'inspector que va visar l'acta que origina les actuacions, en els termes que estableix l'article 12, apartats 2 i 3, d'aquest Reglament.

4. Quan de les diligències practicades es desprengui la invocació o concurrència de fets diferents dels ressenyats en l'acta, l'òrgan instructor, abans d'emetre la seva proposta de resolució, ha de donar audiència al suposat responsable durant el termini de vuit dies amb la vista del que s'hagi actuat. Realitzat el tràmit d'audiència, el subjecte responsable pot formular al·legacions noves durant el termini de tres dies més i, quan finalitzi el termini, s'ha de considerar vist per a la proposta de resolució.»

Nou. S'afegeix un nou article 18 bis amb la redacció següent:

«Article 18 bis. *Tramitació i instrucció de l'expedient sancionador en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat.*

1. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, la instrucció i ordenació del procediment sancionador correspon al cap de la Unitat Especialitzada de Seguretat Social, i l'ordenació de l'expedient finalitza amb una proposta de resolució, que inclou, si s'escau, la proposta de sancions accessòries, que s'ha de remetre a l'òrgan competent per emetre resolució juntament amb l'expedient administratiu sancionador, amb una antelació mínima de quinze dies abans del venciment del termini per dictar resolució que estableix l'article 20.3 d'aquest Reglament.

2. Si no es formalitza un escrit d'al·legacions, ha de continuar la tramitació del procediment fins que es dicti la proposta de resolució que correspongui.

3. Si es formulen al·legacions dins el termini contra l'acta d'infracció, el cap de la Unitat Especialitzada de Seguretat Social pot sol·licitar un informe d'ampliació, que s'ha d'emetre en quinze dies, de l'inspector o subinspector que va practicar l'acta. Aquest informe és preceptiu si en les al·legacions s'invoquen fets o circumstàncies diferents dels consignats en l'acta, insuficiència del seu relat fàctic, o indefensió per qualsevol causa.

Aquest informe ha de valorar expressament les proves aportades o que s'hagin practicat, i les al·legacions produïdes. Si l'expedient deriva d'una acta visada per un inspector, l'informe del subinspector que la va practicar ha de ser objecte de conformitat per part de l'inspector que va visar l'acta que origina les actuacions, en els termes que estableix l'article 12, apartats 2 i 3, d'aquest Reglament.

Rebudes les al·legacions o transcorregut el termini assenyalat per efectua-les, pot acordar l'obertura del període de prova, de conformitat amb el que preveu l'article 17 del Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora, aprovat pel Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost.

4. Quan de les diligències practicades es desprengui la invocació o concurrència de fets diferents dels ressenyats en l'acta, l'òrgan instructor, abans d'emetre la seva proposta de resolució, ha de donar audiència al suposat responsable durant el termini de vuit dies amb la vista del que s'hagi actuat. Realitzat el tràmit d'audiència, el subjecte responsable pot formular al·legacions noves durant el termini de tres dies més i, quan finalitzi el termini, ha de quedar vist per realitzar la proposta de resolució corresponent, que s'ha de remetre a l'òrgan competent per emetre resolució amb l'antelació que preveu l'apartat primer d'aquest article.

5. Si l'acta d'infracció s'ha practicat pels mateixos fets que motiven una acta de liquidació, la presentació d'al·legacions o de recurs contra una d'aquestes s'ha de considerar formulada també contra l'altra, llevat que expressament es manifesti el contrari, i en aquest supòsit cal procedir de la manera que estableix el capítol VI d'aquest Reglament.

6. En els casos en què la imposició de sancions en l'ordre social en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat correspongui als caps de les inspeccions provincials, i s'hi doni la doble condició de cap d'inspecció provincial i cap d'unitat especialitzada de Seguretat Social, han d'assignar les funcions d'instrucció i ordenació de l'expedient a un funcionari dependent orgànicament de l'Administració General de l'Estat.»

Deu. L'article 19 queda redactat de la manera següent:

«Article 19. *Procediment d'ofici davant l'ordre jurisdiccional social derivat de comunicacions de l'autoritat laboral.*

1. Quan l'acta d'infracció hagi estat objecte d'al·legacions per part del subjecte responsable sobre la base d'al·legacions o proves que puguin desvirtuar la naturalesa laboral de la relació jurídica objecte de l'actuació inspectora, l'òrgan instructor pot proposar que es formalitzi una demanda d'ofici davant la jurisdicció social, que, si es formalitza, ha de motivar la suspensió del procediment amb notificació a l'interessat.

2. En els casos en què l'acta d'infracció es refereixi a supòsits que tipifiquen els apartats 2, 6 i 10 de l'article 7 i els apartats 2, 11 i 12 de l'article 8 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, i concorrin les circumstàncies que estableix el text refós de la Llei de procediment laboral, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/1995, de 7 d'abril, es pot procedir de la manera que estableix l'apartat anterior.

3. Les propostes a què es refereixen els apartats anteriors han de contenir els requisits generals exigits per a les demandes dels processos ordinaris. Si l'òrgan competent per emetre resolució formula una demanda d'ofici, hi ha d'observar els requisits indicats i adjuntar-hi una còpia de l'expedient sancionador, i ha de suspendre el procediment sancionador. Una vegada dictada sentència ferma i comunicada la

sentència, de conformitat amb l'article 270 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, continua la tramitació de l'expedient administratiu.

4. L'autoritat competent, una vegada se li hagi notificat la fermesa de la sentència derivada del procediment judicial social, ha d'ordenar que es continuï la tramitació de l'expedient administratiu sancionador i que l'òrgan instructor efectui la proposta corresponent de resolució.»

Onze. L'apartat 3 de l'article 20 queda redactat de la manera següent:

«3. El termini màxim per resoldre sobre els expedients sancionadors per infraccions d'ordre social és de sis mesos, que es computen des de la data de l'acta fins a la data en què es dicti la resolució, i en cas de superació d'aquest termini es produeix la caducitat de l'expedient. Quan concorrin circumstàncies excepcionals, es pot acordar l'ampliació del termini màxim esmentat, en els termes que preveu l'article 42.6 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

No es computen dins el termini màxim per emetre resolució les interrupcions per causes imputables als interessats o motivades per la suspensió del procediment a què es refereix aquest Reglament.»

Dotze. L'apartat 2 de l'article 21 queda redactat de la manera següent:

«2. Quan la resolució hagi estat dictada per les corresponents entitats gestores o serveis comuns de la Seguretat Social, o pel Servei Públic d'Ocupació Estatal, d'acord amb el que estableix aquest Reglament, s'ha de remetre una còpia de la resolució que es dicti al cap de la Unitat Especialitzada de Seguretat Social de la Inspecció de Treball i Seguretat Social que hagi efectuat la proposta de resolució corresponent.»

Tretze. L'article 25 queda redactat de la manera següent:

«Article 25. *Recaptació de l'import de les sancions.*

1. Les sancions pecuniàries a què es refereix aquest Reglament, imposades per òrgans de l'Administració General de l'Estat, excepte per infraccions en matèria de Seguretat Social, es recaptin pel procediment que estableix el Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, i la recaptació correspon en període voluntari, a les delegacions d'Economia i Hisenda i en període executiu, a l'Agència Estatal de l'Administració Tributària.

El termini d'ingrés en període voluntari és de trenta dies des de la data de notificació de la resolució que imposi la sanció. Quan aquesta sigui objecte de recurs en via administrativa, en la resolució del recurs s'ha de concedir, si s'escau, un nou termini de quinze dies per a l'ingrés.

2. Les sancions pecuniàries imposades per òrgans de l'Administració General de l'Estat per infraccions en matèria de Seguretat Social s'han de fer efectives en la Tresoreria General de la Seguretat Social, que les ha de reclamar als únics efectes recaptadors en els termes que estableix el Reglament general de recaptació de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1415/2004, d'11 de juny. A aquest efecte se li ha de remetre una certificació de l'acte ferm perquè, als únics efectes recaptadors i sense possibilitat de revisió, en faci la reclamació. No obstant això, quan la competència per a la imposició de sancions pecuniàries correspongui a la Tresoreria General de la Seguretat Social, en la resolució que es dicti amb aquest efecte, s'ha de liquidar a més la sanció corresponent i se n'ha de requerir el pagament.

La Tresoreria General de la Seguretat Social ha d'informar de l'efectivitat del pagament, en el termini de deu dies hàbils, a l'òrgan competent per emetre resolució. Si no s'efectua l'ingrés en els terminis assenyalats, s'ha d'instar la recaptació en via executiva pels òrgans i procediments que estableix el Reglament general de recaptació de la Seguretat Social.

3. Les sancions imposades en l'àmbit de les seves competències per òrgans de les comunitats autònomes han de ser recaptades pels òrgans i procediments que estableixen les normes que regulen la recaptació dels ingressos de dret públic de cadascuna de les dites comunitats.

4. L'ingrés de les sancions a què es refereixen els apartats anteriors s'ha de comunicar a la Inspecció de Treball i Seguretat Social que va emetre les actes que originen l'expedient sancionador, amb la periodicitat que estableixi la Conferència Sectorial.»

Catorze. L'apartat 3 de l'article 29 queda redactat de la manera següent:

«3. La Inspecció de Treball i Seguretat Social, sense perjudici de la seva estructura i àmbit territorial d'actuació, i de conformitat amb l'habilitació nacional reconeguda per l'article 2.1 de la Llei 42/1997, de 14 de novembre, pot dur a terme actuacions inspectores d'abast supraprovincial, relatives a deutes per quotes a què es refereix aquest capítol i el capítol III, i pot iniciar expedients liquidadors i sancionadors del mateix abast, i atribuir la competència per efectuar la proposta de resolució al cap de la Unitat Especialitzada de Seguretat Social de la Inspecció en l'àmbit funcional de la qual s'hagin efectuat les actuacions o, si s'escau al cap de la Unitat Especialitzada de Seguretat Social de la Direcció Especial, d'acord amb el que preveu l'article 18.3.9 de la Llei 42/1997, de 14 de novembre, que, a aquests efectes, té la consideració d'inspecció provincial, i li són aplicables les atribucions i comeses establertes per als òrgans perifèrics esmentats.»

Quinze. L'apartat 5 de l'article 30 queda redactat de la manera següent:

«5. En els supòsits en què es practiqui una proposta de liquidació de deutes de manera simultània a l'extensió d'acta d'infracció al mateix subjecte, la Tresoreria General de la Seguretat Social ha de comunicar al cap respectiu de la Unitat Especialitzada de Seguretat Social la formalització de la reclamació de deute perquè coordini la tramitació dels dos expedients i, si s'escau, dels sancionadors que concorrin pels mateixos fets que motiven la proposta de liquidació.»

Setze. L'article 33 queda redactat de la manera següent:

«Article 33. *Notificació i resolució de les actes de liquidació.*

1. Les actes de liquidació de quotes les notifica la Inspecció de Treball i Seguretat Social al subjecte responsable, així com, si s'escau, als responsables subsidiaris o solidaris, i els fa constar que poden formular al·legacions de la manera que estableix l'article anterior dins el termini de quinze dies a comptar de la data de la notificació. En el supòsit de responsabilitat solidària, les actes s'han de tramitar en el mateix expedient administratiu liquidador.

També es notifica l'acta de liquidació als treballadors interessats; si afecta un col·lectiu de treballadors, la notificació s'ha d'efectuar a la seva representació unitària o, si no n'hi ha, al primer dels afectats per l'ordre alfabètic de cognoms i nom. Els treballadors no conformes amb els períodes i les bases de cotització recollides en l'acta o amb la procedència de la liquidació poden formular al·legacions en les mateixes condicions que el presumpte responsable. Així mateix, l'acta es comunica immediatament a la Tresoreria General de la Seguretat Social.

Abans del venciment del termini assenyalat per formular al·legacions, els interessats poden ingressar l'import del deute assenyalat en l'acta de liquidació, i han de justificar el pagament davant la Inspecció de Treball i Seguretat Social en idèntic termini. La liquidació provisional l'import de la qual hagi fet efectiu el subjecte responsable adquireix el caràcter de liquidació definitiva.

2. Si els obligats al pagament i altres interessats a què es refereix l'apartat anterior formulen al·legacions, es pot sol·licitar un informe d'ampliació a l'inspector o subinspector que va formular l'acta, i s'ha de donar la vista i audiència a l'al·legador

per un termini de deu dies, en què pot al·legar i provar novament el que consideri convenient.

Transcorregut el termini d'al·legacions sense que se n'hagin formulat, o el de l'audiència i segones al·legacions, el cap de la Unitat Especialitzada de Seguretat Social de la Inspecció de Treball i Seguretat Social efectua una proposta de resolució que pot proposar l'elevació a definitiva de la liquidació practicada o bé la modificació o anul·lació de l'acta realitzada. En la proposta de resolució es fixen de manera motivada els fets provats i la seva qualificació jurídica.

Aquesta proposta de resolució es remet, juntament amb els antecedents i amb l'antelació mínima que assenyala l'apartat 1 de l'article 18 bis, a l'òrgan competent de la Direcció General o Provincial de la Tresoreria General de la Seguretat Social, que dicta resolució en què s'eleva a definitiva la liquidació que escaigui, o bé en què es modifica o s'anul·la l'acta realitzada, la qual es notifica als interessats. El termini màxim per resoldre sobre els expedients liquidadors de quotes és de sis mesos, computats des de la data de l'acta fins a la data en què es dicti la resolució, en els mateixos termes que estableix l'article 20.3 per al procediment sancionador.

En els supòsits de derivació de responsabilitat, la resolució que es dicti ha de determinar qui resulti que és el deutor principal i, si s'escau, els restants deutors solidaris i subsidiaris, entre els subjectes obligats al pagament del deute, i s'ha de conferir al primer, des de l'instant esmentat, els drets i les obligacions d'aquesta condició, en el mateix acte administratiu liquidador. El procediment recaptador es pot dirigir contra qualsevol dels deutors solidaris recollits en la resolució administrativa que es dicti o contra els subsidiaris, si concorren els supòsits legals per a la seva exigència.

3. Contra les dites resolucions es pot interposar recurs d'alçada davant el superior jeràrquic de l'òrgan que va dictar l'acte. Els imports assenyalats en les resolucions de l'apartat anterior, siguin objecte de recurs d'alçada o no en siguin, s'han de fer efectius en la Tresoreria General de la Seguretat Social, fins a l'últim dia del mes següent al de la notificació, i, si passa altrament, s'inicia el procediment de constrenyiment a què es refereixen els articles 33 i següents del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, llevat que es garanteixi amb un aval bancari suficient o es consignin l'import en els termes reglamentàriament establerts en la Tresoreria General de la Seguretat Social.

Si s'ha interposat recurs d'alçada contra l'acte administratiu liquidador, i se n'ha garantit l'import amb aval suficient o aquest s'ha consignat, s'ha de suspendre el procediment recaptador fins als quinze dies següents a aquell en què es notifiqui la resolució dictada sobre el recurs d'alçada, en els termes que estableix el Reglament general de recaptació de la Seguretat Social.

Aquestes resolucions esgoten la via administrativa i són susceptibles de recurs davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

4. Els funcionaris de la Inspecció de Treball i Seguretat Social que van iniciar els expedients liquidadors respecte dels quals s'hagi dictat resolució administrativa ferma poden promoure, davant el cap de la Unitat Especialitzada Seguretat Social que va tramitar els expedients esmentats, la formulació d'una proposta de revisió de la dita resolució, davant l'òrgan de la Tresoreria General de la Seguretat Social que l'hagi dictat, quan considerin raonadament i fundadament que és manifestament il·legal i lesiva per als interessos generals, amb el benentès que es donen els supòsits esmentats quan aquesta infringeixi greument normes de rang legal o reglamentari i també atempti greument contra els interessos econòmics de la Seguretat Social. Si els documents liquidadors han necessitat el tràmit de visat per un inspector de Treball i Seguretat Social, la proposta de revisió requereix el mateix requisit.

L'òrgan de la Tresoreria General de la Seguretat Social competent, previ dictamen favorable del Consell d'Estat, pot declarar d'ofici la nul·litat d'aquesta resolució, o promoure la revisió davant la jurisdicció contenciosa administrativa en supòsits

d'anul·labilitat, d'acord amb el procediment que regula el títol VII de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.»

Disset. L'article 34 queda redactat de la manera següent:

«Article 34. *Actes de liquidació concurrents amb actes d'infracció pels mateixos fets.*

1. Quan es practiquin acta d'infracció i acta de liquidació de quotes pels mateixos fets, s'ha de procedir de la manera següent:

a) Les actes d'infracció i liquidació pels mateixos fets han de tenir els requisits formals que els exigeix el present Reglament. L'acta d'infracció es pot remetre quant a relat de fets i la resta de circumstàncies fàctiques al contingut de l'acta de liquidació i els seus annexos, i s'hi ha de fer constar expressament.

b) Les dues actes s'han de practicar amb la mateixa data i s'han de notificar simultàniament.

c) En les actes d'infracció a què es refereix aquest article, només s'hi poden acumular infraccions que es refereixin a fets amb efecte liquidador en l'acta corresponent de liquidació.

d) El procediment aplicable a totes dues ha de ser conjunt, i ha de respondre a l'establert per a les actes de liquidació. La proposta de resolució és única per a les dues actes, i correspon al cap d'Unitat Especialitzada de Seguretat Social de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

En la proposta de resolució, s'han de fixar de manera motivada els fets provats, la seva qualificació jurídica i la quantia de la sanció que es proposa imposar.

2. Si el subjecte infractor dóna la seva conformitat a la liquidació practicada, mitjançant l'ingrés del seu import en el termini que estableix l'article 31.3 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, i, si s'escau, el que assenyala l'article 33.1, paràgraf tercer, d'aquest Reglament, les sancions per infracció pels mateixos fets s'han de reduir automàticament al 50 per 100 de la seva quantia.

3. Les resolucions que es dictin s'han de comunicar al cap d'Unitat Especialitzada de la Seguretat Social de la Inspecció Provincial que hagi emès la proposta de resolució, i s'han de notificar de la manera escaient als interessats.

4. Contra les resolucions unificades a què es refereix l'apartat 3 es pot interposar recurs d'alçada, en les condicions i amb els requisits que estableix l'article 33.3.

5. En el supòsit que tingui lloc la comunicació que preveu l'article 36 d'aquest Reglament, no és procedent la unificació de procediments que preveu l'apartat 1.»

Divuit. El títol del capítol VII queda redactat de la manera següent:

«Procediment per a la imposició de sancions per infraccions dels sol·licitants o beneficiaris de prestacions del Sistema de Seguretat Social.»

Dinou. L'article 37 queda redactat de la manera següent:

«Article 37. *Competència per sancionar infraccions dels sol·licitants o beneficiaris de prestacions del Sistema de Seguretat Social.*

Els directors provincials de l'Institut Nacional de Seguretat Social, de l'Institut Social de la Marina o del Servei Públic d'Ocupació Estatal, en funció de la naturalesa de la prestació, són òrgans competents per sancionar les infraccions lleus, greus i molt greus dels sol·licitants o beneficiaris de prestacions de la Seguretat Social.»

Vint. S'afegeix un nou article 37 bis amb la redacció següent:

«Article 37 bis. *Procediment per a la imposició de sancions lleus i greus als sol·licitants o beneficiaris de prestacions del Sistema de Seguretat Social.*

1. El procediment per sancionar les infraccions lleus i greus s'inicia per comunicació de la Inspecció de Treball i Seguretat Social a l'entitat gestora competent, o com a resultat dels antecedents o dades que consten en la mateixa entitat.

2. L'escrit d'iniciació del procediment sancionador ha d'exposar els fets constatats, la forma de la comprovació, la infracció presumptament comesa amb expressió del precepte vulnerat, la reincidència, si s'escau, i la proposta de sanció. Iniciat el procediment sancionador, es pot suspendre cautelarment el gaudi de la prestació en els termes que estableix el text refós de la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social, que en el supòsit de prestacions o subsidis per desocupació suposa la interrupció de l'abonament de la prestació econòmica i de la cotització a la Seguretat Social.

3. El document iniciador del procediment sancionador i, si s'escau, la suspensió cautelar, el notifica l'entitat gestora al subjecte responsable, i li concedeix un termini de quinze dies hàbils perquè al·legui per escrit el que convingui al seu dret i perquè aporti les proves que consideri necessàries, i pot sol·licitar l'examen de la documentació que fonamenti la iniciació del procediment sancionador en el termini per a al·legacions i proves.

4. Vist el que s'ha actuat, l'òrgan competent dicta la resolució corresponent, que posa fi a la via administrativa, que s'ha de notificar al subjecte responsable, i és immediatament executiva i pot ser objecte de recurs davant els òrgans jurisdiccionals de l'ordre social, de conformitat amb el que estableixen l'article 2 del text refós de la Llei de procediment laboral i l'article 233 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

5. La sanció imposada substitueix la suspensió cautelar si aquesta s'ha adoptat; si s'imposa una sanció de suspensió de la prestació o subsidi per desocupació, ha de suposar la reducció del període de cotització a la Seguretat Social per un període igual al de la suspensió acordada. Si no s'imposa sanció, s'ha de reprendre d'ofici la percepció de les prestacions suspeses cautelarment, fins i tot amb endarreriments, sempre que el beneficiari reuneixi els requisits per a això, o des del moment en què aquests concorren o fins a aquest moment.

6. Als efectes que preveu el text refós de la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social, hi ha reincidència quan el subjecte responsable comet una infracció del mateix tipus i qualificació que una altra de sancionada en ferm en el termini dels 365 dies anteriors al de comissió de la que s'examini de conformitat amb el que preveu l'article 21 d'aquest Reglament. Si no s'aprecia reincidència, la comissió d'una infracció posterior ha de ser objecte de la sanció prevista en la qualificació ordinària.»

Vint-i-u. L'article 38 queda redactat de la manera següent:

«Article 38. *Procediment de suspensió cautelar i d'imposició de sancions per infraccions molt greus als sol·licitants o beneficiaris de prestacions del Sistema de Seguretat Social.*

1. Quan la Inspecció de Treball i Seguretat Social estengui una acta d'infracció per una infracció molt greu amb proposta d'extinció de les prestacions del Sistema de Seguretat Social, ha de remetre una còpia de l'acta a l'entitat gestora competent perquè, si s'escau, suspengui cautelarment les prestacions o subsidis, que s'ha de notificar a l'interessat i que s'ha de mantenir fins a la resolució definitiva del procediment sancionador.

2. El procediment a seguir per a la imposició de sancions per infraccions molt greus compreses en aquest capítol és el que preveu l'article 18 bis per a la tramitació

i resolució d'aquells expedients sancionadors en matèria de competència de l'Administració General de l'Estat.

3. Esgotada la via administrativa amb imposició d'una sanció per una infracció molt greu, l'entitat gestora ha de reclamar els imports indegudament percebuts de conformitat amb la normativa aplicable. El règim de recursos d'aquestes resolucions és el que preveu el capítol IV d'aquest Reglament general, sense perjudici del que preveu l'article 96.2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.»

Disposició addicional primera. *Referències al recurs ordinari.*

Les referències efectuades en el Reglament general sobre procediments per a la imposició de sancions per infraccions d'ordre social i per als expedients liquidadors de quotes de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 928/1998 de 14 de maig, al recurs ordinari s'han d'entendre realitzades al recurs d'alçada.

Disposició addicional segona. *Intercanvi de dades entre la Inspecció de Treball i Seguretat Social i el Servei Públic d'Ocupació Estatal.*

La Inspecció de Treball i Seguretat Social i el Servei Públic d'Ocupació Estatal poden establir mitjançant conveni de col·laboració programes de coordinació dirigits a facilitar l'intercanvi de les dades que siguin necessàries per a l'exercici de les competències sancionadores, amb els límits que en cada cas s'estableixin.

Disposició transitòria primera. *Procediments anteriors a la vigència del Reial decret.*

Els procediments iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret s'han de continuar tramitant d'acord amb les normes vigents en el moment de l'inici.

Disposició transitòria segona. *Asunció de competències sancionadores per part del Servei Públic d'Ocupació Estatal.*

Les competències sancionadores atribuïdes a les direccions provincials del Servei Públic d'Ocupació Estatal respecte de les infraccions que regula la secció primera del capítol III del text refós de la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social relatives a les prestacions per desocupació són aplicables una vegada que el Servei Públic d'Ocupació Estatal disposi dels recursos necessaris per a això i així s'estableixi per ordre del Ministeri de Treball i Immigració. Fins aleshores, la competència per sancionar les infraccions esmentades correspon als caps de les inspeccions provincials de Treball i Seguretat Social de l'Administració General de l'Estat.

Disposició derogatòria única. *Abast de la derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret. En particular, queda derogada la disposició addicional única del Reial decret 928/1998, de 14 de maig.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta en exercici de la competència estatal en matèria de legislació laboral, a l'empara del que disposa l'article 149.1.7a de la Constitució espanyola, en el que sigui aplicable a procediments en matèria laboral.

Quan sigui aplicable a procediments en matèria de seguretat social, els preceptes del present Reial decret constitueixen legislació bàsica, a l'empara de l'article 149.1.17a de la Constitució espanyola, excepte quant als procediments en matèria de règim econòmic de la Seguretat Social, la regulació dels quals queda emparada en el títol competencial corresponent de l'article 149.1.17a de la Constitució.

Disposició final segona. *Modificació del Reglament general sobre inscripció d'empreses i afiliació, altes, baixes i variacions de dades de treballadors en la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 84/1996, de 26 de gener.*

L'apartat 1.2n de l'article 35 del Reglament general sobre inscripció d'empreses i afiliació, altes, baixes i variacions de dades de treballadors en la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 84/1996, de 26 de gener, queda redactat en els termes següents:

«2n Les altes practicades d'ofici per les direccions provincials de la Tresoreria General de la Seguretat Social o les administracions de la Seguretat Social que en depenen retrotreuen els seus efectes a la data en què els fets que les motivin els hagin conegut les unes o les altres.

Si les altes les efectuen d'ofici les esmentades direccions provincials o administracions com a conseqüència de l'actuació de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, els efectes de la declaració de l'alta s'han de retrotraure a la data en què s'hagi portat a terme aquesta actuació, excepte en el cas que aquesta hagi estat promoguda per ordre superior, a instància de les entitats gestores o com a conseqüència de denúncia, queixa o petició expressa, cas en què els efectes s'han de retrotraure a la data en què s'hagi produït l'ordre superior o la instància de l'entitat gestora o en què hagin tingut entrada les esmentades instàncies, denúncia, queixa o petició.

No obstant això, quan l'actuació de la Inspecció de Treball i Seguretat Social consisteixi en un requeriment de pagament de quotes o en una acta de liquidació elevada a definitiva en via administrativa per la Tresoreria General de la Seguretat Social, sempre que s'hagi efectuat l'ingrés del seu import, els efectes de l'alta s'han de retrotraure, perquè causin futures prestacions, a la data d'inici del període de liquidació que figura en el requeriment o acta.»

Disposició final tercera. *Modificació del Reglament general sobre cotització i liquidació d'altres drets de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 2064/1995, de 22 de desembre.*

L'article 20 del Reglament general sobre cotització i liquidació d'altres drets de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 2064/1995, de 22 de desembre, queda redactat en els termes següents:

«Article 20. *Formes de les liquidacions administratives de quotes.*

Si per falta d'ingrés de les quotes degudes en el termini reglamentari és procedent efectuar-ne la reclamació administrativa, la seva liquidació s'ha d'efectuar, segons correspongui, mitjançant una reclamació de deute expedida per la Tresoreria General de la Seguretat Social o mitjançant una acta de liquidació, concurrent o no amb una acta d'infracció, practicada per la Inspecció de Treball i Seguretat Social i elevada a definitiva per la Tresoreria General de la Seguretat Social, en els supòsits, amb les formalitats i amb l'abast que determinen els articles 30 i següents del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, i els articles 61 i següents del Reglament general de recaptació de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1415/2004, d'11 de juny, i la resta de normativa específica aplicable.»

Disposició final quarta. *Modificació del Reglament general de recaptació de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1415/2004, d'11 de juny.*

El Reglament general de recaptació de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1415/2004, d'11 de juny, queda modificat de la manera següent:

U. L'apartat 4 de l'article 54 queda redactat en els termes següents:

«4. Quan el deute amb la Seguretat Social no estigui encara liquidat però s'hagi meritat i hagi transcorregut el termini reglamentari per fer-ne el pagament, i

sempre que correspongui a quantitats determinables per l'aplicació de les bases, tipus i altres dades objectives prèviament establertes que permetin fixar una xifra màxima de responsabilitat, és necessària l'autorització prèvia, en l'àmbit respectiu, del director provincial de la Tresoreria General de la Seguretat Social o, si s'escau, del seu director general, o autoritat en la qual deleguin.

Quan hagi vençut el termini reglamentari d'ingrés i el responsable del pagament del deute amb la Seguretat Social hagi presentat documents de cotització o ja s'hagi emès contra ell una reclamació de deute o acta de liquidació elevada a definitiva per la Tresoreria General de la Seguretat Social, les mesures cautelars les poden adoptar sense cap més tràmit i practicar-les les unitats de recaptació executiva de la Seguretat Social.»

Dos. L'article 74 queda redactat en els termes següents:

«Article 74. *Sancions per infraccions en matèria de Seguretat Social.*

1. L'import de les sancions per infraccions en matèria de Seguretat Social la imposició de les quals correspongui a la Tresoreria General de la Seguretat Social es liquida en la resolució que es dicti a aquest efecte, perquè en facin l'ingrés els subjectes responsables del seu pagament, i se'n fa la recaptació en via executiva una vegada que la sanció adquireixi fermesa en via administrativa.

2. Les resolucions firmes en via administrativa de les entitats gestores de la Seguretat Social que imposin sancions econòmiques per infraccions de Seguretat Social es comuniquen a la Tresoreria General de la Seguretat Social, que n'insta el pagament dels subjectes responsables mitjançant la reclamació corresponent de deute, als únics efectes recaptadors i sense possibilitat de revisió de la sanció imposada.»

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 3 de juny de 2011.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Treball i Immigració,
VALERIANO GÓMEZ SÁNCHEZ